

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

23. Accedentes discipuli eius rogabant eum dicentes: Dimitte eam, quia clamat post nos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

deus vigente adhuc lege, quatenus comesta non
 coinquinabat; sed quatenus verita ita coinqui-
 2. Mach. 6 nabit, vt sancti illi Machabæi senexque Eleaza-
 rus mori potius voluerint quàm illam comedere.
 Ephes. 5. Dicit Apostolus, *In vino est luxuria.* Haud dubie
 vinum quatenus bibitur & intrat in os non gene-
 rat luxuriã nec coinquinat, sed immoderate sum-
 ptum luxuriam generat. Sic ergo in cibo vetito
 est peccatũ, sicuti in vino immoderato est luxu-
 ria. Pauli verba ad Rom. 14. quam vim habeant,
 ibi explicuimus. Rerum externarũ, tametsi in se
 pura sunt, non est tamen vsus purus semper ac li-
 ber: sed sicut immoderatus vsus impurus atque il-
 licitus est, sic vsus earum legitima autoritate
 vetitus ac prohibitus impurus quoque atque illi-
 citus est.

23. *Accedentes discipuli eius rogabant eum dicentes: Di-
 mitte eam, quia clamat post nos.*

Inuocatio
 Sanctorũ
 defeditur.

QVIA aliqui (vt videtur) scriptores Catholici
 moderni, hanc intercessionem discipulorum
 pro muliere Chananæa à Christo prima vice ni-
 hil impetrante, in exemplum proferunt interces-
 sionis Sanctorum pro nobis, quorum suffragia &
 patrocinium inuocamus, quum à Deo confestim
 non exaudimur ad maiorem fidei & patientiæ ac
 perseuerantiæ nostræ probationem, sicuti cum
 Chananæa hinc Christus egit, rotam hanc huius
 loci applicationem exagitat Calvinus his ver-
 bis. *Puerile figmentum fuit, quòd hoc pretextu conati sunt
 Papistæ Sanctos, qui mortui sunt, nobis inducere patronos.
 Nam vt demus hanc sceminam petisse à discipulis aliquid
 suffragationis aut gratiæ (quod tamen ex textu elici non pos-
 test) alia tamen est mortuorum ratio quàm viuorum. Adde
 quid*

quod fastidiosè eam audiunt discipuli: atque ut animus illis fuerit patrocínio suo eam leuare, nihil tamen impetrant. Hæc ille partim plusquã pueriliter, partim etiam impiè respondens. Plusquam puerile Caluini figmentum est, Chananeam hanc mulierem à discipulis Christi fastidiosè auditam fuisse. Neque enim tanti magistri tanto iam tempore discipuli, tamque humilis ac mitis magister ipsimet quoque pauperes tam fastidiosi fuerunt, ut fastidiosè ac molestè piam matris pro filia petitionem audierint. Huiusmodi superba de discipulis Christi iudicia superbis hæreticis conueniunt. Alio iudicio sanctus Chrysostomus discipulorum interpellationem intellexit. Ait enim in hunc locum. *Ac primo discipulos ad calamitatem mulieris esse tristatos, sed tamen non sunt ausi dicere, Da ei hanc gratiã, sed, Dimitte eam: sicut & nos cum voluerimus alicui persuadere, multo- ties contraria dicimus.* Hæc Chrysostomus. Deinde falsum est quod addit Calvinus nihil eos impetrasse. Christus enim mulieris fide paulo adhuc amplius probata, fecit quod Apostolorum interpellatio postulauit; non solum dimittens eam, sed etiam voti compotem & lætissimam dimittens. Nec minus falsum est quod affirmat *ex textu elici non posse hanc fœminam à discipulis Christi vllam gratiam petisse.* Quid enim clamabat post Apostolos, nisi ut tacente Domino, aliquod ab eo benignum responsum ipsi impetrarent? Clamauit enim post illos non ut inanis dimitteretur, sed ut à Domino exaudiretur. Ideoque dicentibus Christo Apostolis, *Dimitte illã,* respondit Christus, *Non sum missus nisi ad oues domus Israel: manifestè docens, Apostolos petiisse à Christo ut illius precibus annueret.* Alioqui hæc Christi responsio nihil ad rem faceret.

Apostolorum falsa criminatio.

Homil. 53. in Matth.

Iam verò impia est tota Caluini responsio, qua infert pro patrocinio Sanctorum hoc exemplum facere non posse, quia alia est mortuorum ratio quam viuorum. Impium est & ethnicum Sanctos in cælo cum Christo regnantes mortuos vocare, & phrasis propria infidelium. Sic Iulianus apo-

Cyrillus lib. 6. cõt. Iulian. *stata Martyres Christi homines mortuos vocauit, & tota gentilitas Christianos, qui Martyres defunctos colerent, hoc nomine subsannauit, quòd mortuos colerent.* Sed totam hanc Caluini impietatem vno verbo Christus refutauit, dicens, Deum, qui Deus Abraham Isaac & Iacob vocatur, non esse Deum mortuorum sed viuentium. Sic Deus Sanctorum in cælo regnantium non est mortuorum Deus, sed viuentium: vnde non sunt mortui vocandi, sed viuentes: ideòque ad patrocinia non minus idonei quàm cum in terris viuerent: imò multo magis idonei, vt Patres docent.

Hieron. cõt. Vigilantium. **Chrysoft.** hom. vlt. in Epist. ad Rom.

IN MATTHÆI CAP. 16.

1. Rogauerunt eum vt signum de cælo ostenderet eis.

PHARISÆI isti & Sadducæi quum multa & maxima iam Christi signa vidissent, circa hominum & morborum omnium curationem, circa panum multiplicationem, ipsam denique in mari ambulationem audiissent, aliaque multa huiusmodi, importunè admodum & proteruè, vt suæ incredulitati aliquem fucum obtendant, etiam de cælo signum querunt. Hanc importunitatem & dementiam obijcit Catholicis hodie Caluinus. Sic (inquit) hodie Papiſtæ, quasi nunquam sancta esset Euangelij doctrina, nouis miraculis probari sibi